

[Oluf Pedersen.]

i, at det er noget slemt Stads, vi har lavet dér. (*Afbrydelser*: Hvem var det?). Der er spurgt nede fra Tinget, man er saa nysgerrig, om, hvad det var for et Medlem, og jeg vil da sige, at det Medlem, som gav mig Tilslutning i min Kritik af Kriseforliget, var det ærede Medlem Hr. Villumsen.

Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at der skal være Valutaattester og være en Begrænsning af Importen, vil jeg gerne sige, at det er stik imod det, der var Meningen med Kornordningen. Det er dog vel ikke Meningen, at de Konservative vil kræve Korntold, vil kræve Told over hele Linien og saa samtidig vil kræve Valutaordningen opretholdt? Fra konservativ Side har man hidtil sagt: Vi vil have Told i Stedet for en Valutaordning, men her, naar det gælder Kornordningen, siger man baade — og. Der er ingen Grænser for, hvor meget der skal øses i Godsejernes Kasse, for at de kan blive tilfredse.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at hvis man ikke begrænser Indførselen, vil Landets Penge gaa til Udlandet. Jeg maa sige, at det er imponerende! Saa lav dog nogle flere af „Landets Penge“, vi kan sagtens trykke Sedler. Forholdet er det, at man kan ikke faa Varer for Landets Penge i Udlandet. Det ærede Medlem Hr. Ulrich har slet ikke Ret i sin Betragtning. Man kan faa Varer i Udlandet mod danske Varer. Spørgsmaalet er, om man vil bytte saadan, at vi faar en Kornindførsel og bytter med Varer af anden Slags, som vi producerer her i Landet. Det er det, der er hele Spørgsmaalet! Begrænser man Kornindførselen, begrænser man ogsaa vor Eksport udadtil. Det er ganske givet. De, der læser de ledende Venstreblade, f. Eks. „Fyns Tidende“, vil se, at Gang paa Gang slaar „Fyns Tidende“ fast, at begrænser man Importen, begrænser man ogsaa Eksporten. Jeg troede i hvert Fald, Venstres egne Folk læste deres Hovedorgan, men det gør de aabenbart ikke.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, det var urimeligt, at man i dette høje Ting gennemførte en mod sund Fornuft stridende Ordning, og til dette giver jeg det ærede Medlem Hr. Ulrich Tilslutning. Men saa skulde man netop ikke gennemføre et Lovforslag som det, der her er Tale om, og som er saa direkte stridende mod sund Fornuft, som det vel kan være, fordi det forpligter visse Landmænd, de smaa Landmænd, til at betale en Ekstraskat til de store. Det maa vel være mod sund Fornuft, at man tager fra de svage og giver til de stærke.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen

vilde have, en ny Fordeling af Kornpuljen. Det kan maaske være meget rimeligt at faa en ny Fordeling af denne Pulje, der jo bygger paa det System, at Landmændene ikke kan opbevare deres egne Penge, men i Stedet for skal betale dem ind i en Kasse og saa, naar der er gaaet en Tid, faa nogle af dem igen.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gjorde det ærede Medlem Hr. Ulrich opmærksom paa, at naar han talte for højere Kornpriser — det, som ogsaa er Meningen med det foreliggende Lovforslag —, talte han ikke paa Landbrugets Vegne. I den Betragtning giver jeg det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen inderlig Ret. Men saa taler det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen heller ikke paa Landbrugets Vegne, naar han kræver højere Kornpris. Det ærede Medlem ved udmærket godt, at det store Flertal af danske Landmænd er kornkøbende og ikke har nogen som helst Interesse for et Forslag som det, der er forelagt her, i alt Fald ikke Fordel af det, de kan have stor „Interesse“ for det, fordi det er dem, der skal betale det, der her skal laves.

Vi fra vor Side maa selvsagt gaa imod et Lovforslag som dette, og vi gør det med den Fortrøstning, at ved det Valg, som sidst blev afholdt til dette høje Ting, var Forholdet det, at et Flertal af Vælgerne sluttede op om det Standpunkt, som i Dag er Retsforbundets, nemlig: ingen Korntold! Og de Medlemmer, som i dette høje Ting har stemt for en Korntold paa Trods af de Løfter, der er givet Vælgerne, trænger efter mit Skøn til at komme ud og tale lidt med Vælgerne — saa vil Resultatet selvfølgelig blive det, at Vælgerne vil fastholde deres Standpunkt, og saa vælger de Repræsentanter, der er i Overensstemmelse med deres Anskuelse.

Munch-Petersen: Det er betegnende; at det netop er Kapitel I. i Lov om Kriseforanstaltninger, der først foreslaas forlænget. Da Kapitel I. blev gennemført, blev det af Regeringspartierne begrundet med, at det var nødvendigt som politisk Modvægt over for de Goder, man skulde have til de arbejdsløse, at man gik med ogsaa til denne Kornafgift, som Regeringspartierne paastod de egentlig var imod, og det er ikke blot det ærede Medlem Hr. Villumsen, men mange andre Socialdemokrater Landet over, der har fremhævet, at netop Socialdemokratiet i høj Grad var Modstander af Kapitel I., men man var altsaa gaaet med til det under Hensyn til, at man skulde have de andre Kapitler,